

ΕΤΟΣ Δ'.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΘ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Αριθ. 198

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή έτησιας συνδρομής προπληρωτέας διά μέν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέατ 12, διά δὲ τὸ Ἑξωτερικὸν 20.
Ἡ διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σοφοκλέους, σπου ἡν τέως ὁ Ἀρειος Πάγος

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Νοεμβρίου 1882.

Καὶ θὰ ἀποθάνῃς τόσῳ νέον, τόσῳ τρυφερόν, ὡς χαριτοπρόσωπον ὑπουργεῖον! τίνος καρδία δὲν συγχινεῖται; Ἐν μέσῳ τόσων ἐλπίδων περὶ κερδῶν καὶ φόρων καὶ τόσων σχεδίων περὶ Σκουλούδη καὶ Παρπαλούδη θὰ παύσῃς τοῦ νὰ ζῆς καὶ νὰ χορεύῃς καὶ νὰ σιτίζῃς καὶ νὰ κερνᾶς τόσους καὶ τόσους φίλους τυφλούς, χωλούς, ἀλιεῖς καὶ ὅλους τοὺς διακεκριμένους ἐπὶ σοβαροσχήματα κουταμάρα; Ματαιότης ματαιοτήτων! Χθὲς ἀκόμη οὐσιος, βλαστός, κάλυξ καὶ αὔριον νὰ μείνῃς ὀλίγη σκόνη ἐντὸς τῆς ταμπακέρας τοῦ κ. Λουβάρδου, ὅστις θὰ ὀσφρανθῇ τὴν κόνιν καὶ θὰ δακρύῃ ἐπὶ ταῖς ἀναμνήσεσι! Τίνες ὄφθαλμοι δὲν ὑγραίνονται ἐπὶ τοσαύτη συμφορᾷ! Καὶ αὐτὸς ὁ φοβερός σου ἔχθρος, ὡς ὑπουργεῖον, διαστολής, τῆς Ἐγέρσεως καὶ τῆς Ἐργημερίδος, συνεχινήθη μέχρις οἴκου, ὅταν σὲ ἐφαντάσθη ἀπονουν καὶ ἀνύπαρκτον καὶ ἥρξατο νὰ ἐπιθυμῇ τὴν παράτασιν τῆς ζωῆς σου καὶ νὰ ἀγωνίζηται ὑπὲρ τῆς συντηρήσεώς σου νὰ ιατρεύσῃ τὰς πληγὰς τῆς ιδίας του χειρός. Τοιαύτην ζάλην παρήγαγεν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἡ εἰδησίς τοῦ πρωτού καὶ ἀστόργου θανάτου σου. Ἡτο σκληρός ὁ χάρων ὅταν ἐθέριε τὸν Δεληγέωργον, τὸν Βούλγαρον, τὸν Ζακιμῆν διὰ νὰ φέρῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν τῶν κοινῶν ἀλλ' εἶνε εκληρότερος σήμερον, ὅτε δέν σὲ ἀφίνη νὰ χαρῆς τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του.

Ἐὰν εἶχον τὴν λύραν τοῦ Πινδάρου θὰ ἐπεχείρουν νὰ φάλω τὰ τοσαύτα σου τρόπαια, ὡς ὑπουργεῖον! Θὰ ἐξέμνουν τὰς μεταφράσεις, ἀς μετεσχηματίσατε εἰς νόμους, τὰς εἰς βάρος τοῦ δημοσίου γενναιοδωρίας σας, τὰς πλουτολογικὰς δάφνας σας, τὰς πέρι μετοχῶν καὶ δανειών βαθείας γνώσεις σας: ἀλλ' εἴμαι σχεδόν ἡλιθίος σύγγραφεύς, στιχουργός, ὅπως καὶ ὁ κ. Σκουλούδης καὶ ἀπορῶ

καὶ ὁ ίδιος πῶς κάθημαι ἐνταῦθα καὶ γράφω τὰ τοιαῦτα καὶ δὲν εἴμαι σήμερον πρεσβευτὴς ἐν Πορτογαλλίᾳ ἢ Ἰαπωνίᾳ· ἀπορῶ πῶς διέφυγα τὰς χειράς σας καὶ δὲν διωρίσθην πρόξενος, ἢ τρυματάρχης, ἢ διπλωμάτης, διότι γνωρίζω δύω καὶ τρεῖς γλώσσας, ὑπῆρξα ὁ φόβος καὶ ὁ τρόμος τῶν χρηματιστηρίων, ἐκέρδισα χάρις τῷ Θεῷ πολλὰ καὶ ἐγνώρισκ δόλους τοὺς πασάδες τοῦ Βυζαντίου. Ἐν μόνον ἐλάττωμικ ἔχω, δὲν ἀγαπῶ τὴν φατρίαν πλειότερον τῆς Ἐλλαδὸς μου καὶ τῆς τιμῆς μου καὶ ὅλως διόλου ἀγνοῶ τὴν τέχνην, καθ' ἣν ἐκμεταλλεύονται τινες τὴν πολιτικὴν τῆς πατρίδος των διὰ νὰ ἀθροίσωσιν ἀνευ κόπων καὶ ιδρώτων πλοῦτον καὶ μετοχάς. Ἄλλ' ἐν τῇ σχολῇ σας ταχέως θὰ προώδευον καὶ κατὰ τοῦτο διότι βεβαίως δὲν θὰ μὲ ἀφίνατε νὰ χαθῶ ἐν τῇ ἀφανείᾳ καὶ τῇ ἀσημότητι τοῦ τιμίου καὶ εὐθέος ἀνθρώπου.

Ω πατρίς τῶν μεσιτῶν καὶ τῶν τμηματαρχῶν καὶ τῶν προξένων καὶ τῶν νομαρχῶν καὶ τῶν Δικαστικῶν συμβούλων καὶ τῶν ἐξ ὑπογυίου διπλωματῶν καὶ τῶν τοιούτων! ὡς Ἐλλάς τῶν κερδαίνοντων καὶ τῶν πληρονωμένων καὶ τῶν ἀπογυμνούντων καὶ τὰς εὐτελεῖς οίκονομίας τοῦ λαοῦ, ποία συμφορὰ ἐπικρέμαται κατὰ τῆς κεφαλῆς σου! πίπτει τὸ ὑπουργεῖον τὸ ἐκλεκτόν, τὸ πανίσχυρον καὶ οἱ πτώχοι ἀνθρώποι, διχλός δηλαδή, ἐλπίζει διτὶ θὰ φέγγῃ ἀνέτως τὸν ἀρτον του καὶ εἶνε ἐλπίς νὰ χορτάσῃ καὶ αὐτὸς καὶ δὲν θὰ εύρισκεται πλέον εἰς θέσιν νὰ φυλάττῃ τὸ ὑποκάμισόν του ἀπὸ τῶν ἐπιδεξίων τεχνασμάτων καὶ τῶν οίκονομικῶν μέτρων τῆς Κυβερνήσεως. Τοῦτο εἰνε δεινόν· νὰ ἔχωσι δικαιώματα νὰ ζῶσιν ἐν Ἐλλαδὶ, δοσι δὲν εἶνε μεσιταῖς τὶς φατρίας φίλοι· τοῦτο ὑπερβαίνει τὸν σέισμὸν τῆς Χίου· καὶ τὰς πλημμύρας καὶ τοὺς λαίλαπτας καὶ ὅλα τὰ εἰδη τῆς θεομηνίας. Καὶ τίς εἶνε ὁ αἴτιος τῶν μεγάλων τούτων συμφορῶν; δικαῖος καὶ ἡ κάκη του γνώμη· οὐδέποτε ἡζούσθη